

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK
refpasaret.hu

**Pasarét, 2017. december 21.
(csütörtök)**

Földvári Tibor

A TEMPLOMBÓL KIFOLYÓ ÁLDÁSDÚS VÍZ

Énekek: 692; 398

Lekció: Ezékiel 47,1-12

Alapige: Ezékiel 47,1-12

És visszatéríte engem a ház ajtajához, és ímé, víz jó vala ki a ház küszöbe alól napkelet felé, mert a ház eleje kelet felé vala, és a víz aláfolly vala a ház jobb oldala alól az oltártól délre. És kivitt engem az északi kapu útján, és elhordozta engem a kívül való úton a külső kapuhoz, mely napkeletre néz, és ímé, a víz ott forr vala ki a jobb oldal alól. Mikor kiméne az a férfiú napkelet felé, mérőzsinórral a kezében, mére ezer singet; és átvitt engem a vizen, a víz bokáig ér vala. És mére ismét ezeret, és átvitt engem a vizen, a víz pedig térdig ér vala. És mére ismét ezeret és átvitt engem s a víz derékig ér vala. És mére még ezeret, s vala olyan folyó, hogy át nem meheték rajta, mert magas vala a víz, megúszni való víz, folyó, mely meg nem lábolható. És monda nékem: Láttad-é, embernek fia? És visszavezete engem a folyó partján. És mikor visszatértem, ímé, a folyó partján igen sok fa vala mindkét felől. És monda nékem: Ez a víz a keleti tájékra foly ki, és a lapácra megyen alá, és a tengerbe megyen be, a tengerbe szakad, és meggyógyul a víz. És leszen, hogy minden élő állat, amely nyüzsög, valahova e folyam bemegy, élni fog; és a halaknak nagy bőségek leszen, mert ez a víz bement oda, és azok meggyógyulnak, és él minden, valahova e folyó bement. És leszen, hogy halászok állanak rajta Éngeditől Énegláimig: varsák kivető helye leszen; nemök szerint lesznek benne a halak, mint a nagy tenger halai, nagy bőséggel. Mocsarai és tócsái pedig nem gyógyulnak meg, só helyei lesznek. És a folyó mellett, mind a két partján mindenféle enivaló gyümölcs fája nevedik fel; leveleik el nem hervadnak és gyümölcsük el nem fogynak; havonként új meg új gyümölcsöt teremnek, mert vizök onét a szenthelyből foly ki; és gyümölcsük eledelre és leveleik orvosságra valók.

A TEMPLOMBÓL KIFOLYÓ ÁLDÁSDÚS VÍZ

Imádkozzunk!

Istenünk, mennyei Atyánk, a világmindenség is leborul az Úr Jézus előtt, mert te tetted őt mindenek fölött valóvá. Imádunk, hogy amikor eljön az Úr Jézus, mi is leborulhatunk nem kényszerből, hanem önként, szeretettel. Magasztalunk téged, hogy addig, amíg nem jön el Jézus, sokakat menteni akarsz az elveszett állapotból, az átokból az örök életre, hogy ne kényszerből kelljen leborulniuk ama napon, hanem velünk együtt örömmel, hálával. Magasztalunk téged, Atyánk, hogy az Úr Jézus mindent elvégzett, hogy minékünk örök életünk legyen.

Köszönjük, Urunk, hogy az adventi várakozás feszültsége és öröme tölthet be most is bennünket, de áldunk az ünnepi várakozásért is. Te tudod, hogy csak a mai napon esetleg mi volt mégis fárasztó, kellemetlen. Urunk, köszönjük, ha rád tekintünk, ahogy az énekekben is vallottuk: van kiben bízunk, mert az Úr Jézus győzött.

Kérünk, hogy az életünk legegyszerűbb, leghétköznapibb dolgaira nézve is töltsön be bennünket ennek az öröme. És arra, hogy akik ismernek bennünket, ezt láthassák rajtunk, még a nehézségek, bajok között is a csendes békességet, vigasztalást.

Hadd kérjük, Urunk, hogy azokkal a testvéreinkkel, akik betegek, betegágyon fekszenek, különösen is legyél kegyelmeddel. Talán itt lennének ők is most velünk, de nem lehetnek. Köszönjük, hogy te akkor is ott vagy övelük. És köszönjük az ő imádságaikat is, amiket mondanak, amikor ide gondolnak.

Az Úr Jézus érdeméért hallgasd meg imádságunkat.

Ámen.

Igehirdetés

Jó pár évvel ezelőtt egyik pasaréti testvértől a Holt-tenger partjáról származó sót kaptam ajándékba, ami a polcomon díszíti egyrészt a szobát, a kis lakásomat, másrészt mindig emlékeztet arra, ami a Szentírásban a sóval kapcsolatos igei kijelentésekben nekem is már személyes üzenetté vált. Itt is hallunk sóról, hallunk csodálatos kijelentéseket állatokról, halakról, gyümölcsökről, csodálatos képe Isten szabadító, megtartó munkájának. Olyan címet adtak a Károli Biblia fordítói ennek a szakasznak: a templomból kifolyó áldásdús víz. A templomból kifolyó áldásdús víz. Lehetne így is mondani, hogy víz, amelyből élet fakad. De ez az élet most a körülményekben, Isten népe életkörülményeiben is megmutatkozó csodálatos életminőség.

A templomról szóló kijelentés lezárása ez a felolvasott ígerész és ezt követően bemutatja, hogy a templomból kiindulva Isten milyen áldásokat rejteget még a népe számára. Ez a szakasz is beszél a fogság utáni nép öröméről, szól az Úr Jézus személyes életében tapasztalt áldásokról, pontosan Jézusért az újszövetségi hívő nép áldásokban megnyilvánuló boldogságáról, illetve az örökkévalóság kiteljesedett állapotáról. A bibliai kijelentésben, amikor az üzenetet vizsgáljuk majd, mindig szeretném szem előtt tartani, hogy az ószövetségi nép és az újszövetségi nép, maga Jézus is, milyen örömeiket tapasztalt és áldásokat

az ige szerint, és milyen reménység fogalmazódik meg az adventi üzenet szempontjából is.

A templomképből megtudjuk, hogy Isten szentsége, jelenléte ott van az ő népe számára valósággal, viszont ez nem egy bezárt tér, hanem ez az isteni szentség, jelenlét öröme kiárad, az egész földet, az egész országot áthatja. Legvégén az Ezékiel könyvének a 48. rész utolsó versében olvassuk: ott az Úr. Isten jelenléte nemcsak a templomban, hanem az egész országban. Milyen bátorító üzenet van tehát ebben a bibliai képben? Röviden azért elemezzük, hogy mit is jelentenek a képek, aztán pedig a lelki üzenetre figyelünk.

Mindenképp fontos, hogy Isten ószövetségi népe számára a babiloni fogságban szenvedve Ezékielen keresztül – és emlékszünk, Ezékiel maga is ott volt a fogságban, és ezt látomásban látta, amit itt leírat vele az Úr Lelke –, hihetetlen reménység fogalmazódott meg ígéletben, mert felépül a templom, ismét van áldozás, ismét van papi rend, ott van az Úr az ő népével. Micsoda öröm lehetett, és pontosan emiatt, mert ott az Úr az ő népével és az ő népe imádja őt, mutat be áldozatokat, vannak szolgái az Úrnak, ezért az Úr az ő áldását a mózesi ígékben is kijelentett módon továbbviszi, továbbterjeszti, az ő egész népét meg akarja áldani.

Fizikai megújulás is volt ebben. Emlékszünk, hogy a prófétai kijelentésekben nagyon sokszor hasonló kifejezéseket olvashattunk, hogy a hegyek ugrándoznak mint a zerge vagy a szarvasok – lehetne a Zsoltárok könyvéből is idézni sok mindent –, fizikai megújulás is és ez be is teljesedett a fogság után. Gondoljunk csak arra, hogy Ezsdrás, Nehémiás könyvében, például Nehémiás élete által a fizikai helyreállítás csodája, hogy felépül a Jeruzsálemet védő várfal, Ezsdrás személyében pedig a lelki megújulás látható. Mert a fizikai helyreállítást mindig követte vagy meg is előzte néha a lelki helyreállítatás is. Az Úr népe ezt élte át.

Fontos megjegyezni, hogy itt Ezékiel könyvében olvassuk ezt a fajta örömhírt. Ezékiel könyve kissé nehezebb, mint a többi prófétai kijelentés, mert minősítetten is látomásokban szól az Úr általa. Képi kifejezések, szimbólumok, különböző prófétai tettek – itt is erről olvasunk –, és ezekbe elrejtve az isteni kijelentés örömhíre. Viszont tény, hogy ezt a bibliai könyvet is, például a Jelenések könyve, nagyon sokat használja, amikor beszélni akar az örök üdvösség kiteljesedett állapotáról. De nagyon fontos látni, hogy vigyázni kell a túlzott szószerinti értelemmel is, és vigyázni kell az allegorizáló értelmezéssel vagy az elspiritualizáló értelmezéssel is. A prófétai kijelentésnek, az ószövetségi prófétai kijelentésnek a képei érthetők és a mögöttük levő jelentés, örömhír, bátorítás vagy vigasztalás szólal meg.

Látjuk a leírásban, hogy a templomból víz folyik ki és ez a víz életet visz. Ahova ez a víz odafolyik, hemzsegnak a halak, a folyó mindkét oldalán fák vannak és minősítetten látszik a leírásból, hogy a júdeai pusztaság, illetve ahogy kiderül, a Holt-tenger – ami azért holt, mert túl sok sótartalma van, amiben nem lehet igazán élet –, tehát a pusztaság és a tenger mivel a víz belement, ezért mégiscsak élettel teljes, bőségben van. A víz, amely életet hordoz. Így is mond-

A TEMPLOMBÓL KIFOLYÓ ÁLDÁSDÚS VÍZ

hatnánk: élet vize. A Csillag, csillag énekeskönyvünkben az egyik ének így is szól: Jöjj el az élet vizéhez, nélküle szomjas a szív.

Az élet vize, víz, amelyből élet származik – ebben a kijelentésben mindenképp visszavisz az édenkerti állapotokhoz a teremtéstörténet leírásában, hogy az Éden kertjét átszeli egy folyó, és amennyiben a bűneset nem következett volna be, akkor az édenkerti állapotokból büntelen emberpár, elszaporodó emberiség az egész földet áthatotta volna. De a bűneset ezt megrontotta, átkot hozott, halált hozott mint a Holt-tenger vagy a júdai pusztaság halott jellemzői. De ami a teremtésben megvalósult, noha megromlott a bűneset miatt, de látszik az új teremtésnél – Jelenések könyve 22. rész első két versét most fel is olvasom – mégis csak helyreáll minden, és ennek az ezékieli próféciaának a beteljesedését mutatja: „És megmutatta nékem az élet vizének tiszta folyóját, amely ragyogó volt, mint a kristály, az Istennek és a Báránynak királyiszékéből jövén ki az ő utcájának közepén. És a folyóvízen innen és túl életnek fája volt, mely tizenkét gyümölcsöt termelt, minden hónapban meghozván gyümölcsét; és levelei a pogányok gyógyítására valók.”

A teremtés és az új teremtés a Biblia első és utolsó lapjain, közte pedig az ó- és újszövetségi kijelentés számos igehelye. A köszöntés igéjében is hallhatuk a 46. Zsoltárból: „Forrásainak árja megörvendezteti Isten városát...” Vagy lehetne utalni a Jóel könyvére, a 3. rész 18. versében: „...és forrás fakad az Úrnak házából...” Zakariás könyve 14. rész 8. versében: „És e napon lesz, hogy élő vizek jönek ki Jeruzsálemből...” Aztán a János evangéliumában a 4. részben a samáriai asszonnyal beszélgetve Jézus használja az életnek vize, élő víz gondolatot, és hasonlóan a 7. részben, amikor az ünnepre ment föl a zsidóság nagy része. Ott is elhangzott az Úr Jézus szájából ez a kijelentés: „élő víznek folyamai ömlenek annak belsejéből”. Aki Jézussal kapcsolatba kerül, hisz annak, aki ő és amit tanít, amit tesz, „élő víznek folyamai ömlenek annak belsejéből”.

Lehetne még sorolni, de a keret, a Biblia egésze és az egész szentírási kijelentésben, amikor az élő vízről, élet vizéről van szó, ott mindig áldások, élet és áldások vannak. Itt most az áldásokon van a hangsúly az igei kijelentésben, mert az életet az jelenti, hogy ott az Úr, ott a templomban az Úr, az ő népe imádja őt, az ő népe élete helyreállt. Viszont nemcsak a templomban élhetik ezt át, hanem az egész országban és az egész nép.

A 48. rész legvégén ott lesz majd Jákób tizenkét fiának a neve – majd figyeljük meg –, mutatni akarja, hogy a teljes Isten népe, a teljes ószövetségi nép helyreáll. Pedig emlékszünk, hogy az asszír fogságban a tíz törzs elveszett, de azért mégiscsak maradt mindegyik törzsből, akik képviselték a maradékot, és Ezékiel próféciaájában az egész országban, Izrael egészeként tapasztalják az áldásokat, mert a templomból egy víz folyik ki, és ez a víz elmegy a legelhaltabb helyekre is és bőséges áldásokban gazdag az Úr népe.

Ott van az az igében és hangsúlyossá lett ez is, hogy kezdetben csak egy kis forrásnak látszik, ahogy kijön a templomkapun keresztül, aztán ez a forrás nagyon hamar hatalmas folyóvá lesz, nem is tud benne a próféta megállni, úsz-

nia kell. Az is egyértelműen látható, hogy Isten mindenképpen kiemeli, hogy ezt lásd meg. Mikor végigvitte a folyó bemutatásánál meg is kérdezte, hogy láttad-e.

S nekem olyan bátorító lett, amikor én is olvastam ezt az ígét, hogy háromszor is ott volt az 'íme' szócska. Nem is akármilyen formában, nem is csupán azért, hogy nyomatékosítsa azt, amit ki akar jelenteni az Úr, hanem az 'íme' szócskának van egy ilyen értelme is, amikor a próféta, akit az Úr használ, hogy a kijelentését, a kinyilatkoztatását közölje, szinte extázisban van, mikor elmondja azt, amit lát, hall és továbbadja szóban vagy írásban. A próféta felfokozott érzések, izgatottság, lelkesedés. Mint amikor esetleg gyerekhéten elmegyünk Neszmélyre, aztán a gyermekek hazajönnek és hát próbálják elmondani, hogy mi is volt a gyerekhéten. Akkor használnak különböző töltelékszavakat, mert nem bírják igazán elmondani, ami történt, mert annyira lelkesek és annyira betölti őket annak az öröme, de mindenképpen szeretnék megosztani. A próféta kijelentésében az 'íme' szócskák ezt jelzik, háromszor is ott van.

Az is látszik, – és igazából ez csak itt szerepel az ószövetségi kijelentésben –, hogy ennek a víznek nem csupán életet hordozó ereje van, hanem életet adó, életet munkáló, a meggyógyulni kifejezés is erre vonatkozik. Az ősi jelentésben a meggyógyulni szót lehet így is mondani, hogy a halott víz friss vízzé válik, az ihatatlan víz ihatóvá. Valami, amiben a halak se tudnak meglenni, de annyira friss és élő, annyira meggyógyult, hogy halak bősége van benne. Benne van tehát, hogy lehet, hogy valami halott volt, de pontosan a vízzel való kapcsolata miatt mégis csak élet.

Amikor pedig látja ennek a hatalmas folyónak a kiterjedését, már hatalmas folyóként éli meg, megkérdezi tőle láttad-e, utána mit csinál ez az angyali követ? Visszavezeti őt a folyón, hogy megmutassa újra szinte, hogy most vedd észre, hogy ennek a víznek milyen hatása van a környezetében. Ekkor kezdi el leírni a második szakaszban, a tizenkét versben a második részében, hogy halak bősége, a fák mindkét oldalon, havonta termő gyümölcsfák, illetve hogy sóhelyek a mocsarak és a lápos részeken. Benne van tehát, hogy az Úrtól jövő, a templomból jövő áldások tényleg milyen bőséggel adatnak.

A 34. részben és a 36. részben is beszélt már erről az Úr kijelentése. Ezek azok a részek, ahol arról van szó, hogy az Úr új szívet ad az ő népének. Vagy, hogy ő rendel egy pásztort az ő népe fölé, aki az Úr Jézusban teljesedik majd be a maga egészében. De hogy majd rendel az Úr az ő népének hűséges pásztort, aki vezeti az ő népét és mivel ilyen hűséges pásztora van, mennyi áldást tapasztal az Úr népe. S mivel új szívet kap az Úr népe, mert megújítja Isten, helyreállítja lelkileg, milyen testi áldásokban van része. Hasonló képek, de itt a 47. részben sokkal bőségesebben, hogy az áldások bőségét jelezze.

Az, hogy a gyümölcsfák havonta termnek, ez is egyfajta próféta képpel a túlzás, mert azért általában a gyümölcsfák nem havonta teremnek. De például az Ámós könyve 9. részében a 13. versben hasonlóan egyfajta költői túlzással szól az Úr erről a csodáról: „Ímé, napok jönnek, ezt mondja az Úr, és ott éri a szántó az aratót, a szőlőtaposó a magvetőt. És a hegyek musttal csepegnek, a

A TEMPLOMBÓL KIFOLYÓ ÁLDÁSDÚS VÍZ

halmok pedig mind megáradnak.” Minden hónapban gyümölcsfák. A szántó és az arató munkája összeér, mert mindig lehet szántani és mindig lehet aratni, mert folyamatosan ott az Úrtól kapott áldás bősége.

Mi ennek az üzenete? Az Isten kijelentése tehát ezzel a templomból kifolyó áldásdús víz képével milyen üzenetet hordoz az ószövetségi népnek és rajtuk keresztül nekünk? Szeretném kiemelni, hogy a teljesség igénye nélkül lehet mondani, mert biztos vagyok benne, hogy ha én említek is párat, de sokkal többet is lehetne. Nemcsak a rövidség miatt kell párat említeni, hanem számomra az Úr ezeket tette fontossá.

Rögtön megragadott az a képi leírásban, hogy nagyon közel van egymáshoz két 'íme' szócska. „És visszatéríte engem a ház ajtajához, és ímé, víz jó vala ki a ház küszöbe alól napkelet felé” – ez az 1. vers. Majd a 2. versben: „és ímé, a víz ott forrt ki a jobb oldal alól”. Kétszer is ott az 'íme' szócska a próféta lelkes, isteni kijelentést leíró, munkája nyomán, mert az Úr így akarja vele leírni a kijelentést. Az Úr is lelkes tehát, Isten is felfokozott hangulatban van, amikor az ő népének el akarja mondani, hogy nézzétek meg, hogy a templomból folyik ki a folyó.

Ezt a mozzanatot akarja tehát Isten kiemelni, rögtön az elején: ott a templom, ott van minden, ami a templomban zajlik. S a templom leírását ezzel hadd fejezzük be: ebből a templomból, ahol ott az Úr, ott lakik az Úr az ő népével, ebből a templomból valami jön ki, ami aztán látszik, hogy milyen hatással van mindarra, ahova kiterjed. Benne van tehát ez a mozzanat, hogy az Úr nemcsak a népe között van, nemcsak a népe között akar lakni, hanem ő az ő népét áldani akarja.

Hogy szoktunk köszönni egymásnak reformátusok? Áldás, békesség! S úgy elszégyelltem magam, mikor az egyik kommentárban olvastam is a párhuzamot, hogy mit is mond Jézus az aggodalmaskodással szemben. Máté evangéliuma 6. rész 33. verse szerintem, ha elkezdem mondani, ismerős lesz: „Hanem keressétek először Istennek országát, és az ő igazságát; és ezek mind megadatok néktek.” Az új fordítás hozzáteszi: ráadásul. Jelezve, hogy az Isten országa, az Úrral való közösség, a vele való templomi kapcsolat áldásai, örömei az az igazán fontos, az összes többi csak ráadás. Én is mégis hányszor aggodalmaskodom: mit egyek, mit igyak, hogy ruházkodjak? És lehetne sorolni.

Az ószövetségi hívő nép ott van a fogságban, mit egyenek, mi lesz velük? Hogy lesz velünk, hiszen az Úr ítelt bennünket? (Ezékiel könyvének első nagy része, szakasza.) Aztán viszont a 33. résztől jött a szabadítás örömhíre. És emlékszünk, hogy nem mindenki akart hazamenni a fogságból, mert azért otthon mi vár ránk? Otthon újjá kell építeni dolgokat. De hát ott az Úr és az ő áldásai, mert az ő temploma szentsége, jelenlétének a valósága az megmutatkozik az egész országban az egész nép számára.

Jézus maga is ezt átélte. Nemcsak a templom épületében az istentisztelet, hanem az újszövetségi hívő nép számára – olyan jó ezt elmondani – az élet istentisztelete. Mert a templom az újszövetségi kijelentésben a ti testetek, illetve az Isten népe mint közösség templomként. Ott az Úr, ott lakik az Úr, és ma is

az ő Lelke és igéje által meg az ő tettein keresztül kiárad áldásaiban. Aki az Úré, a vele való közösségben és az ő áldásai.

Lesz majd arról is szó mindjárt, hogy rajtunk keresztül is, de most az első gondolatban az üzenetnél, hogy mered-e hinni az aggodalmaskodással szemben is, hogy rajtad is. Még akkor is áldás, amikor látszólag lehet, hogy a bűneset utáni világ sokféle sanyarúsága, terhe, de a templomból induló folyó az viszi az életet és az áldást.

Látod-e ezt? „Láttad-e, embernek fia?” Ez a hit látása. Mert majd az örökévalóságban lesz az új ég és az új föld örök dicsőségében a maga teljes tökéletességében valóság, most pedig van, amikor az áldás azt jelenti, hogy az Úr nemcsak bőséggel ad valamit, hanem a rosszból valami jót. Mert az Úr meg akarja áldani a népet.

A második: kicsi kezdetből hatalmas eredmény. Apró kicsi csörgedező – Károli a 'forrott ki a kapu alól' kifejezést használta –, egy apró kis csermely látszik, hogy kijön a templomból. A sing az egy könyöknyi méret, ezer sing – most képzeljük el –, de a lényeg nem az, hogy most pontosan hány méter lehetett a távolság, hanem az a lényeg, hogy nagyon hamar ez a kicsi csermely hatalmas folyammá lesz. Ez is egyfajta költői túlzás a prófétai képben. De a lényeg, hogy kicsi kezdet, és ez a templomból kiindulva és az egész országot, az egész népet meghatározó módon. S újra hadd mondjam: minősítetten erre vonatkozott, hogy „láttad-e, embernek fia”, hogy milyen kicsi volt a kezdet és láttad, tapasztaltad-e, hogy mivé lett?

Jézus milyen képpel is beszélt arról, hogy kicsi kezdet, de hatalmas eredmény? Egy mustármag, ami fává nő. Pici kezdet, de a prófétai kijelentésből látjuk a hatalmas eredményt. Persze a testi szemünk még nem látja, mert még csak benne vagyunk, hogy az Isten munkája a mi időnkben is piciny kezdet. De a hit látása itt is: hatalmas eredmény. Nekem az a kiváltság nem adatott meg, hogy egyedül lettem volna a családban hívő. Sajnos – és most idézőjelben mondom –, sajnos mindenki megelőzött engem a hitben. Így könnyű hívő családban élni. De ha valaki közöttünk vagy a pasaréti gyülekezetből valaki csak egyedül hívő, és lehet, hogy már évek óta, de meri-e hinni? Kicsi kezdet, de Isten ígéretei, Isten áldásai mégis csak hova fejlődhetnek. Bizalommal várni.

A hívő embert, Isten népe életét érintő világi dolgok mint a munka, a tanulás, gyülekezeti szolgálatok és lehetne sorolni, fizikai és lelki dolgok, Isten országa kicsiben kezdődik, de nagyon hamar hatalmassá nőheti ki magát. Jaj, amikor a kezdetet annyira kicsinek éljük, hogy még magunkban is kételkedünk, hogy mit tudna ezzel az Úr kezdeni? De olyan jó, hogy ez a prófétai kijelentés is bátorít bennünket: „látod-e, embernek fia”, hogy az Úr munkája mindig ilyen, pedig az Úr megtehetné, hogy hatalmas folyó ömlik ki a templomból, de nem, egy kis forrás.

A harmadik jellemző, és itt most már a lelki üzenetben kifejtve, hogy nemcsak élet van ebben a folyamban, vízben, hanem életet adó, életet munkáló. Még a halálból is életet tud adni, amikor az Úr áldani akarja az ő népet. A Júdea pusztája tényleg nagyon kietlen volt, a Holt-tengerről nem is beszélve, és hal-

A TEMPLOMBÓL KIFOLYÓ ÁLDÁSDÚS VÍZ

---

lottuk, remélem, olyan szép volt a kifejezésben, hogy elég, hogy csak belemenjen, mihelyst érinti, máris minden étellel teli. Itt is szeretném kiemelni, hogy nem kell, nincs arra szükség, hogy most hatalmas folyam legyen. Amit érint ez a folyam, akkor is, ha kicsi csermely még, amit érint, és ami kapcsolatba kerül vele, ott azonnal halálból élet lehet, beteg meggyógyulhat. És most a beteg meggyógyulhat nem is csupán fizikai értelemben, hanem a szó lelki értelmében is igaz lehet.

Nekem az olyan bátorító üzenet lett ehhez kapcsolódóan, amikor az egyik kommentáríró megjegyezte, hogy víz gyógyulás, víz helyreállítás történt Mózes idejében. Emlékszünk, hogy a legelső csoda a Vörös-tengeri átkelés után Maránál a keserű víz édessé lesz, mikor beledobott Mózes egy fát. Illetve Elizeus idejében Jerikónál, mikor a jerikói víz ihatatlan és ezt bepanaszolják a prófétának, és Elizeuson keresztül az Úr csodát tesz, és Jerikó vize élővé lett, frissé lett, ihatóvá lett.

Júdea pusztája, a Holt-tenger és mégis élettől nyüzög. Meggyógyulnak – ez a kifejezés szerepel a 9. versben. Felfrissül. Valami, ami úgymond beteg, az mégis egészséges lesz, friss lesz, élő lesz. Mindenképpen negatív kifejezéssel akarja elmondani a pozitívat, hogy mennyire életet hoz ez a folyam, ha kell, akkor gyógyít. Miért van betegség? Miért lehetnek a puszták ennyire kietlenek? Miért van az, hogy a Holt-tenger ennyire sós vizű? Hol is található a Holt-tenger? Sodoma és Gomora ítélete területe ez. Talán nem véletlen a kapcsolat.

Isten megátkozta Sodomát is, Gomorát is és meg is ítélte. És a Holt-tenger tényleg halott. De azt mondja az ige, hogy még ahol átok van, ahol még az isteni átok is elhangzott meg az isteni ítélet, még ott is mégiscsak ott van az élet, a gyógyulás, a helyreállítás lehetősége. Római levél 8. részében a 19. verstől kezdődően arról olvasunk, hogy az egész teremtett világ átok alatt van, Isten átka alatt az ember bűne miatt. Mégis van reménysége. Az egész teremtett világ átok alatt, rettenetes, és mégis lehet élet. Izrael, az ószövetségi nép, Júda népe, valóban még az ország is tapasztalta az ellenség pusztításának a szörnyűségét, amiatt az átok miatt, ami a babiloni fogság bekövetkezése jele lett. De azt mondja az ige, hogy amikor helyreállít az Úr, megújít, életet ad, akkor minden megváltozik. Az átok helyett az áldás.

S olyan meghatóan fontos, hogy Jézuson is, de most így kezdjük, hogy ott van az, hogy az áldás vagy az átok volt először Jézuson? „Áldott, aki jön az Úrnak nevében.” De miért ment Jeruzsálembe, ahol ott volt a templom? Azt a templomot Heródes építette már, de ott volt a templom, mert a fogság után is épült templom. „Áldott, aki jön az Úrnak nevében”, aztán megy Jeruzsálembe, hogy aztán legyen átokká. Nem is olyan régen erről olvastunk a Galata levélben. Tehát ott az isteni átok Jézuson, de pontosan ezért ott van az ő népén, az ószövetségi népén, az újszövetségi népen is az áldás. Meggyógyul. Átkozott minden és mégis csak áldás lehet.

Ha az Úréi vagyunk, akkor nekünk ez már valóság. Tehát az igei üzenetben inkább így hadd folytassuk, hogy mi van, amikor a hívő ember maga körül, akár a családjában, vagy egyáltalán a környezetében tapasztalja az átkot, tapasztal

talja a bűn rontását, és csak egyedül van ott hívóként. Ez az ige azt mutatja: ahol az Úr megjelenik – és ne felejtsük, újszövetségi hívő nép: a ti testetek templom, és a ti közösségetek templom – és az Úr áldásvize, áldást, életet hozó vize gyógyít, mert ott az Úr népe, ha csak egyetlen tagja is.

Meggyógyulhat például a házasság. Pál apostol a Korinthusi levélben még foglalkozik is ezzel, hogy mi történjen, amikor csak az egyik fél tért meg a korinthusi gyülekezetben a házastársak közül. És nem is volt olyan egyszerű kérdés ez. De gyógyulhat a házasság, mert valaki a helyén van. Van-e lehetetlen az Úrnak abban, ami tönkrement, ami helyrehozhatatlannak tűnik? Amit emberileg nem lehet megoldani? De az Úrnál nincs lehetetlen. Gondoljunk arra, hogy Jézus hányszor tett testi csodát, és majdnem mindig a testi csoda mellett ott volt a lelki csodája is. S olyan jó ezt képviselni, ezt kimondani, hogy Isten az újszövetségi népén keresztül is. Meggyógyul.

Ebből folytatható a következő gondolat, hogy bőséges áldás. Most a bőségesre szeretném a hangsúlyt tenni. Említettem már, hogy a 34. és a 36. részben leírt képeket fokozva még jobban részletezve olvashatjuk itt a 47. részben, de az üzenet szempontjából olyan jó ezt látni az igében, hogy mennyire bőséges az Úr, amikor bőségesen áld az Úr, bőségesen újít meg az Úr, ad életet.

Először lapozzuk fel a már felolvasott Jelenések könyve 22. részének 3. versét. Hallgassuk meg, hogy az 1-2. versben leírt, Ezékiel könyvéből vett isteni prófétai kijelentés után mit olvasunk: „És semmi elátkozott nem lesz többé; és az Istennek és a Báránynak királyiszéke benne lesz; és ő szolgálai szolgálnak neki.” Halljuk? Semmi elátkozott nem lesz többé az Új égen és Új földön, amikor eljön Jézus. „Szolgálai szolgálnak neki”, mert az már templom nélküli város, templom nélküli Új ég, Új föld, mert maga az Isten és a Bárány a temploma. Ennyire szoros közösség az Úrral, és ennyire valóságos az Úr áldó munkája az Új égen és Új földön. Ez a kiteljesedett beteljesített ígéret. Addig viszont az Úr Jézus által beteljesített módon is már mégiscsak az újszövetségi hívő nép teste és közössége mint templom és tapasztalja a bőséges áldásokat és rajta keresztül mások is tapasztalhatják.

Örökkévalóságban is hatalmas ajándékok, de már ebben a földi életben is az Úr ajándékai. Negatívan kifejezve a pozitívat: az örökkévalóságban – halottuk ezt a kifejezést – levelei a pogányok gyógyítására valók. Ifisek is már többször megkérdezték tőlem, hogy akkor az örökkévalóságban lesz betegség? És olyan jó volt idehajtani a 47. részhez az Ezékiel könyvében, hogy hát innen veszi a prófétai kijelentést a Jelenések könyvében az Úr Lelke, hogy negatíve mondja el a pozitívat. Mert emlékszünk, ott nem lesz halál, ott nem lesz betegség, semmi nem lesz, ami átkozott. Azért, mert minden olyan lesz, amiről Ezékiel is prófétált például a 47. részben.

Minden élő, minden egészséges, minden bőséggel. Ezek a kifejezések, hogy a Holt-tenger egyik északibb és egyik délibb városát említette itt, ahol halászok halásznak és rengeteg halat fognak, tehát mindenütt hal van, rengeteg hal. A pusztában is számos fa, gyümölcsfák is havonta teremnek. Tehát minden, az

A TEMPLOMBÓL KIFOLYÓ ÁLDÁSDÚS VÍZ

egész természet, a teremtett világ, Izrael megújított földje bőséggel terem. Állatok és növények dúsan.

A 11. versben pedig ilyen értelemben kell kiemelni az üzenetet, mikor ezt mondja: „Mocsarai és tócsái pedig nem gyógyulnak meg, só helyei lesznek.” Én azt az értelmezést mondom el a testvéreknek, ami az áldások képes leírásához kapcsolódóan üzenet. Mert a Holt-tenger sós volta miatt ma is igaz ez – itt van, amit mutattam a legelején –, sőt lehet ott találni. És azok a részek, ahol nem halak bősége van mint áldás, azok a részek maradnak olyan helyek, ahol sót lehet találni, mert Isten az áldásokat így is akarja az ő népének. Az egyik angol kommentáríró még azt is megjegyezte, hogy egyébként például az áldozathoz is só kell, tehát szükség van sóra.

Ilyen értelemben fogom tehát ezt a képet a 11. versben így magyarázni, értelmezni, hogy növények, állatok bősége és só, mert Isten népének van szüksége erre. A héber kifejezés is ezt erősíti egyébként. Ilyen szempontból pedig, ha ez az értelmezés áll, akkor a só az a szövetség sója is. És a só, a szövetség sója gondolat az Úr szövetségét is jelzi ebben a prófétai képben így. Szövetségi hűsége népe iránt, lehet áldozatot bemutatni, mert van só. Az ő népe tapasztalja az Úr templomában az áldásokat, a bűnbocsánatot, a szabadítást, mert az Úr megáldotta az övéit. Biztosítja mindazt, amire szükségük van. Elizeus is sóval gyógyította be Jerikónál a vizeket. Jerikó egyébként az átokváros, az átkozott város, és mégis Isten áldását a prófétán keresztül.

Még két jellemző. Amivel indítottunk, ezt hadd emeljem ki még: Isten szentsége a templomában. De ez a szentség nem elzártan, néhányan ott lehetnek a papok meg a lévíták közül, aztán Izrael fiai csak akkor mehetnek, ha viszik az áldozatot, mert különben elpusztulnak, mert a szent Isten jelenlétében nem lehet akárkinek ott lenni. De azt mondja ez az ige, hogy ez a szent Isten nem elzárni akar magától bárkit is, hanem pontosan ellenkezőleg, nyitni akar, az ő áldásait kiárasztani. Vétkes népe számára is akár. Nemcsak a templomban, hanem a templomon kívül, sőt betölti az Úr jelenléte az ő népét.

Jézuson, Jézus által, Jézusban is Isten szentsége. Itt pedig olyan bátorító a folytatás, hogy Isten szentsége, jelenléte ebben a bűneset utáni világban az ő népén keresztül, illetve az egyes hívő emberek testi életén keresztül, mert Isten az ő templomából kapcsolatba akar lépni az elveszettekkel. Itt hadd említsem újra János evangéliuma 7. rész 38. verse: „élő víznek folyamai ömlenek annak belsejéből”. Ugye a Lélekről mondta ezt Jézus, amit készültek venni az övéi.

Isten Igéje és Isten Szentlelke által az Úr szentsége, jelenléte az elveszett világban. Péter 1. levele 3. részében olvassuk ott az elején, hogy annyira munkálkodik az Úr Lelke és Igéje, hogyha kell, egy feleségnek a viselkedése, élete ige nélkül is eszköz lehet az Úr kezében arra, hogy megnyerje a nem hívő férjét. Micsoda áldás! Egy szó ige nem hangozhat el otthon, mert meg van tiltva, viszont megélni, azt nem lehet megtiltani. Mert az Úr munkálkodik. Mert szentsége kiárad, ahogy Jézuson keresztül is.

A legutolsó pedig, tudatosan hagytam ezt a végére: és mindez Isten munkája. Ami itt bemutatásra kerül, amit látnia kell a prófétának, és úgy lelkesen

az Úr maga is meg a próféta is bemutat, mind azt mutatja, hogy ez az Úr munkája. Mert amikor a hívő ember – akár az ószövetségi időben a próféta maga is ezt átélhette –, erőtelen, úgy érzi, hogy neki ez nem megy, hogy lehetne az én testem az Úr temploma, hát mennyi mindennel beszennyeződik, hogy lehetne a közösségünk az Úr temploma, néha olyan átokszerű, ahelyett, hogy áldás lenne, de ez az Úr munkája. És ez a próféta kijelentés is azt akarja kiemelni, hogy az Úr ezt végzi. Ha kell, akkor az ő újszövetségi népét is, bennünket is, engem is helyreállít, meggyógyít, hogy aztán áldások áradhassanak rajtunk keresztül.

Az adventi időszakban az Úr Jézus eljövetelére gondolva minősítetten is láthatjuk a Jelenések könyve 22. rész 1-2. versében, hogy milyen lesz az Új égen és Új földön mindaz, amiről itt ígéretképpen beszél az Úr. Viszont ez a szakasz Jézus elvégzett váltságműve, mennybemenetele, dicsőséges uralkodása után, alatt számunkra mégiscsak ígéretbeteljesedés lehet és ebben a világban. Nagy kiváltság ez. Áldást tapasztalni és áldássá lenni, mert az Úr munkálja.

A Korinthusi 1. levél 15. részében a feltámadás drága igei kijelentéséhez kapcsolódóan mondja el ezt az Úr: „Azért szerelmes atyámfiain erősen álljatok, mozdíthatatlanul, buzgólkodván az Úrnak dolgában mindenkor, tudván, hogy a ti munkátok nem hiábavaló az Úrban.” Az a munka, amit az ezékieli prófécia az egyes hívő embernek mint a Szentlélek templomának, az Isten népe közösségének – és már ketten is közösségben lehetünk – munkaként ad, ezeknek a próféta képeknek az alapján ez a munka nem hiábavaló, ebben lehet buzgólkodni, de az erőt az Úr adja ehhez.

Segítsen az Úr bennünket, hogy jézusi életet élve ennek az ígének az öröme bennünket is betölthessen és rajtunk keresztül is Isten áldása mutatkozhasson meg.

Imádkozzunk!

Magasztalunk azért, mennyei Édesatyánk, hogy nem vettél el az ószövetségi néped sem, megtartottad, helyreállítottad. Köszönjük, hogy az Úr Jézus ezért is elvégzett mindent, és olyan nagy kiváltság ezt tapasztalni nekünk is, Urunk, hogy te az újszövetségi népedet is tartod egyen egyenként is és mint közösséget. Köszönjük ezt a kiváltságot, hogy a testünket is, a közösségünket a Szentlélek templomának nevezed. Áldunk ezért a szeretetközösségért veled.

Áldunk azért is, Urunk, hogy Szentlelked és Igéd által a mi személyes életünkön keresztül is meg akarod valósítani, hogy rajtunk keresztül árad a szeretet, a kegyelem, az élet. Köszönjük, hogy amiről az ószövetségi prófécia írt ígéretképpen, Jézusban beteljesedhetett, rajtunk keresztül is munkálkodik. És áldunk azért a reménységért, ami akkor lesz, mikor eljön az Úr Jézus. Köszönjük, hogy mi készen lehetünk, milyen nagy ajándék lenne, ha már ma eljönne. De magasztalunk azért is, ha mégse jönne el Jézus, mert akkor még holnap is hozzád lehet térni az elveszetteknek, holnap is munkálkodhatunk a te kegyelmed által és áldássá lehetünk.

A TEMPLOMBÓL KIFOLYÓ ÁLDÁSDÚS VÍZ

Könyörülj rajtunk, Urunk, hogy a karácsonyra készülve ne hogy elveszünk a sokféle feladatban, hadd legyen számunkra az adventi időszak továbbra is az elcsendesedésnek is az ideje.

Imádkozunk a beteg testvéreinkért. Betegágyon fekvé nem is olyan könnyű azt hinni, hogy áldássá lehetünk. Kérünk, hogy Pálhoz hasonlóan az elég kegyelem erejét tapasztalhassák lelki testvéreink. Segítsd, Urunk, őket a gyógyulásban. Adj nekik testi gyógyulást.

Könyörgünk népünkért. Bárcsak a mi népünk hozzád térne. Imádkozunk vezetőinkért. Bárcsak vezetőink is mindannyian tebenned bíznának. Segítsd azokat, akik valóban hiszenk tebenned, hogy ők is a maguk helyén így legyenek áldássá. És Urunk, adj békességet Kárpátalján, Ukrajnában. Segítsd az ottani magyarokat, az ottani lelki testvéreinket. Urunk, adj ott hamar békét, kérünk.

Most a csendben elmondott imádságainkat is hallgasd meg az Úr Jézusért, Atyánk.

Ámen.

398. ének

1. Úr lesz a Jézus mindenütt,
Hol csak a napnak fénye süt,
Úr lesz a messze tengerig,
Hol a hold nem fogy s nem telik.

2. Óneki mondjunk hű imát,
Díszítsük azzal homlokát,
Jó illat legyen szent neve,
Minden napon dicsérete.

3. Országok, népek és nyelvek,
Ő dicsőségét zengjétek,
Gyermekek hangja hirdesse:
Áldott a Jézus szent neve!

4. Ő királysága bő áldás,
Ott van a felszabadulás,
Fáradtak ott megnyugszanak,
Ínségesek megáldatnak.

5. Minden teremtés dicsérje,
A Király Krisztust tisztelje;
Angyali ének zengjen fenn,
S mind e föld mondja rá: Ámen.